

σιωδώς, κατὰ τὸν ἐσωτερικὸν καὶ τὸν ἐξωτερικὸν αὐτῆς τύπον, ὅλων τῶν ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν, ἐκτὸς τῆς Φιννικῆς, ἃν καὶ μεταχειρίζεται τὸ Λατινικὸν ἀλφάβητον διὰ νὰ ἐκφράσῃ τὰς ὅλως ἰδιαζούσας ἀποχρώσεις καὶ ἀσιανὰς λεπτότητες τῶν φθόγγων αὐτῆς. Ὁ Οὐγγρος διαστέλλει, ὡς καὶ ὁ ἀνατολίτης, τὰ 7 ἀπλᾶ φωνήεντα ἀπὸ τῶν λωφόντων τὰ ἀπλᾶ (a, e, i, o, ö, u, ü) προφέρονται ὁξέως, εἴτε βραχέα εἶναι, εἴτε μακρά· τὰ δὲ λωφόντα ἔχουσι πάντοτε παρατεταμένην τὴν προφορὰν, φέρουσι, πρὸς διαστολὴν ἀπὸ τῶν ἄλλων, ὁξείαν, á, é, í, ó, ö, ú, ü, καὶ ἀκριβέστατα ἐν τῇ γλώσσῃ διακρίνονται ἀπὸ τῶν πρώτων· οἷον Kar βραχίον, Kár, βλάβη, Kerek, στρογγύλος, Kerék, ὡς ἡ Φιννικὴ, οὐδεμίαν ἔχει διάκρισιν γένους, οὐδὲ κλίσιν, διότι αἱ πτώσεις αὐτῆς σύγκεινται ἀπὸ μορίων, τὰ ὅποια, συμπεφυκότα τῇ ριζικῇ λέξει, συγχωνεύονται μετ' αὐτῆς κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον στενωρ ἐπίσης καὶ αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι καὶ αἱ προθέσεις. Τὰ οἰκογενειακὰ ἐπώνυμα θεωροῦνται ὡς ἐπίθετα, ἀφ' ὧν καὶ παράγονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὅθεν προτάσσονται τῶν κυρίων ὀνομάτων, οἷον Bátori Gábor, ὃ ἐστὶ, Γαβριήλ τοῦ Βάτωρη. Ἐν γένει ἡ περικαλλὴς μεταξὺ τῶν φωνηέντων καὶ τῶν συμφώνων σχέσις, ἡ ἀκριβὴς ἀπόχρωσις καὶ εὐκρινὴς ἐνάρθρωσις πάσης συλλαβῆς, ἐτι δὲ ἡ ὠρισμένη τῶν φωνηέντων ἀλληλουχία περιποιῶσι τῇ Οὐγγρικῇ προφορᾷ μεγαλοπρεπὴ τινὰ καὶ ὄντως ἀρρενωπὸν χα-

Κεζιχός, ἡ ἱπποφορβὸς νομὰς ἐν Οὐγγρίᾳ.

τροχός, Kerek, παρκαλῶ. Ἐπίσης καθὼς αἱ ἀνατολικαὶ γλώσσαι, ἡ Οὐγγρικὴ δὲν ἔχει διφθόγγους, ἀλλὰ μετὰ παραδόξου ἀκριβείας διακρίνει τὰς λεπτοτέρους διαφορὰς τῶν φωνῶν, μάλιστα τῶν συμφώνων. Ἰδιαζόντες φθόγγοι εἶναι οἱ τῶν gy, ny, ly, ty, ὅπου τὸ y δὲν προφέρεται ὡς i, ἀλλὰ ἀκούεται ὡς j στενωτάτα συμπεφυκώς μετὰ τοῦ προηγούμενου συμφώνου. Ἡ Οὐγγρικὴ συλλαβὴ ποτὲ δὲν ἀρχεται ἀπὸ δύο συμφώνων· καὶ ὁ γνήσιος Οὐγγρος, ὁσάκις πρόκειται νὰ προφέρῃ ξένην λέξιν ἀρχομένην ἀπὸ δύο συμφώνων, αἰσποτε ἢ προτάσσει αὐτῶν ἢ παρενείρει μεταξὺ αὐτῶν φωνήεν, οἷον ἀντὶ schola λέγει ischola, καὶ ἀντὶ Kral λέγει Király. Ἡ Οὐγγρικὴ γλώσσα ἔχει, ὡς ἡ Φιννικὴ, ὠρισμένον τινὰ νόμον τῆς τῶν φωνηέντων ἀλληλουχίας, καί, πάλιν

ραχτῆρα. Ἀλλ' ὁ ἐξωτερικὸς πλοῦτος τῆς γλώσσης ταύτης εἶναι ταμάλιστα περιορισμένος, ἐν μέρει διότι ἐν τῇ χώρᾳ ὁμιλοῦνται καὶ πολλαὶ ἄλλαι γλώσσαι, οὐ μόνον ἡ Σλαυικὴ καὶ ἡ Γερμανικὴ, ἀλλὰ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ, ἡ Βλαχικὴ, ἡ Ἰταλικὴ, ἐν μέρει διότι ἐπὶ πολλὰς ἑκατονταετηρίδας εἶχεν ἐξωσθῇ ὑπὸ τῆς Λατινικῆς, οὐ μόνον ἀπὸ τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ ἀπὸ τῶν σχολείων, κατωτέρων τε καὶ ἀνωτέρων, ἐν μέρει τελευταίον διότι αἱ ἀνώτεραι τῆς κοινωνίας τάξεις ἐπὶ πολὺν χρόνον προετίμων αὐτῆς τὴν Γαλλικὴν καὶ τὴν Γερμανικὴν.

Ἐκ τούτων λοιπὸν συνάγεται, ὅτι ἡ Οὐγγρικὴ γλώσσα, ἐν τῇ παιδικῇ, οὕτως εἰπεῖν, ἡλικίᾳ αὐτῆς εὐρισκομένη, ἀπλαστός, ἀτελής, δὲν ἦτο δυνα-